

בש"פ 6240/23 - יעקב סויסה נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

בש"פ 6240/23

לפני: כבוד השופט ע' גרוסקופף

המבקש: יעקב סויסה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט
המחוזי בירושלים מיום 14.8.2023
בעמ"ת 31789-08-23 שניתנה על ידי כבוד השופט אלי
אברבנאל

בשם המבקש: עו"ד אנה בריל; עו"ד אורלי אמוץ כהן

החלטה

לפניי בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט אלי אברבנאל) מיום 14.8.2023 בעמ"ת 31789-08-23, במסגרתה התקבל באופן חלקי ערר המשיבה על החלטתו של בית משפט השלום בירושלים מיום 13.8.2023 במ"ת 11601-08-23 (כב' השופטת קרן מילר), ונקבע כי בחינת שחרורו של המבקש לחלופת מעצר תיעשה רק לאחר קבלת תסקיר שירות מבחן בעניינו.

לאחר שעיינתי בבקשה הגעתי למסקנה כי דינה להידחות. כידוע, רשות לערור לבית משפט זה על החלטות שנבחנו בערר על ידי בית המשפט המחוזי ("ערר בגלגול שלישי") תינתן במשורה, ורק במקרים בהם הבקשה מעוררת שאלה בעלת חשיבות משפטית או ציבורית, החורגת מעניינם הפרטני של הצדדים לה (רע"א 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123, 128 (1982); בש"פ 2785/19 יאיר נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (18.4.2019)). הבקשה שלפניי ממוקדת בנסיבות המקרה הפרטני של המבקש, ומשכך אינה עומדת באמות המידה האמורות. אף לא מצאתי כי מדובר באחד מהמקרים הנדירים שבהם יש להורות על מתן רשות ערר בשל שיקולי הצדק (רע"פ 8192/12 עכאשה נ' מדינת ישראל, פסקאות 12-11 (20.11.2012); רע"פ 7572/12 הזייל נ' מדינת ישראל,

פסקה 12 (23.10.2012). החלטתו של בית משפט קמא לבחון את האפשרות להורות על שחרורו של המבקש לחלופת מעצר רק לאחר קבלת תסקיר שירות מבחן בעניינו נטועה עמוק בשיקול הדעת הרחב אשר מוקנה לו, ולבטח אין בה משום חריגה מסמכות או יצירה של פרשנות חדשה לחוק כפי שהמבקש טוען.

אשר על כן, הבקשה למתן רשות ערר נדחית.

ניתנה היום, ל' באב התשפ"ג (17.8.2023).

שׁוֹפֵט
